

Запропонований комплексний підхід до цифровізації обліку включає перелік цифрових навичок та компетенцій бухгалтера, доступ до сучасних ІТ-технологій. Раціональний підхід до цифрового робочого місця бухгалтера потребує належної організації, оскільки воно має відповідати змісту та характеру його роботи. Це має бути інформаційно-технічне та комунікаційне забезпечення ефективної діяльності облікових працівників, створення для них більш сприятливих умов праці.

Інформаційні джерела

1. Коляденко С. В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі. Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2016. № 6. С. 105-112.
2. Соколенко Л. Ф. Розвиток процесів цифровізації як передумова трансформації організаційно-методологічних засад бухгалтерського обліку. Економіка, управління та адміністрування. 2019. № 4 (90). С. 167-175.
3. Україна 2030E — країна з розвинутою цифровою економікою. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЩОДО ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ

Коваль О.П., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.С. Акімова**
Державний біотехнологічний університет

Згідно з Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку під обліковою політикою варто розуміти певні основи, конкретні принципи, укладені правила та результативність попередньої практики по відношенню до суб'єкта господарювання на етапах формування і подання фінансової звітності.

В умовах сьогодення формування облікової політики суб'єктів господарювання в Україні має низку проблем:

- встановлення користувачів облікової інформації;
- обрання інформативної бази на шляху до формування облікової політики;
- узагальнення напрямків застосування облікової політики;
- окремі підприємства формують наказ про облікову політику, при цьому певні елементи наказу не мають належного обґрунтування та дублюють окремі пункти нормативних документів;

– зміст значної кількості наказів про облікову політику не структуровано, певні питання розкрито стисло чи абсолютно не висвітлено;

– зазвичай у додатках до облікової політики відсутні: робочий план рахунків, графік документообігу, перелік облікових реєстрів;

– відсутні розробки облікової політики для управлінського обліку [1].

Дослідивши аспекти облікової політики, та з точки зору управлінських рішень, побудову облікової політики варто організувати у наступній послідовності:

На першому етапі формування облікової політики будь-якого підприємства варто ретельно дослідити сутність нормативних регламентів (як вітчизняних, так і зарубіжних) відносно певних ділянок обліку.

На другому етапі провести ідентифікацію зацікавлених в отриманні облікової інформації осіб (як внутрішніх, так і зовнішніх).

На другому етапі в обов'язковому порядку варто встановити основні фактори, які здійснюють безпосередній вплив на процес формування облікової політики підприємства на макрорівні (податкова система; ринкова інфраструктура; ринкова інвестиційна ситуація; інфляційні процеси) і на мікрорівні (підприємницька стратегія; організаційно-правовий статус; система інформаційного забезпечення; рівень кваліфікації облікового персоналу).

На основі усього вище вказаного, вважаємо за доцільне структурувати зацікавлені сторони та фактори впливу наступним чином:

1. Фінансовий облік: основні принципи повноцінної забезпеченості інформаційних потреб підприємницької облікової системи; методи нарахування амортизації; методи оцінки запасів; форми та порядок нарахування заробітної платні; основні організаційні засади проведення інвентаризації; порядок документування.

2. Аудит: організація поточного внутрішнього контролю з метою запобігання помилок та викривлень у процесі формування облікових показників.

3. Управлінський облік: методи оцінки та розподілу доходів і витрат за центрами відповідальності; дотримання алгоритму прийняття управлінського рішення.

4. Аналіз: оцінка повноцінності дотримання суб'єктом господарювання встановлених нормативними регламентами вимог, методів та принципів формування показників фінансової звітності.

5. Менеджмент: алгоритм потреб на шляху до прийняття ефективних рішень, оцінка повноцінного інформаційного забезпечення, ефективність реалізації та ймовірні наслідки [2].

Доцільність дослідження основних засобів з економічної точки зору обґрунтовується наступними положеннями:

- основні засоби, що призначені для використання у виробничій сфері, становлять матеріальну основу продуктивних сил, засобів праці та виробничий апарат;

- основні засоби, що підлягають застосуванню у невиробничій сфері, сприяючи підвищенню рівня культури та науки;

- оптимізація якісного складу основних засобів – основа підвищення продуктивності праці.

Розглянемо основні елементи облікової політики щодо основних засобів (рис. 1).

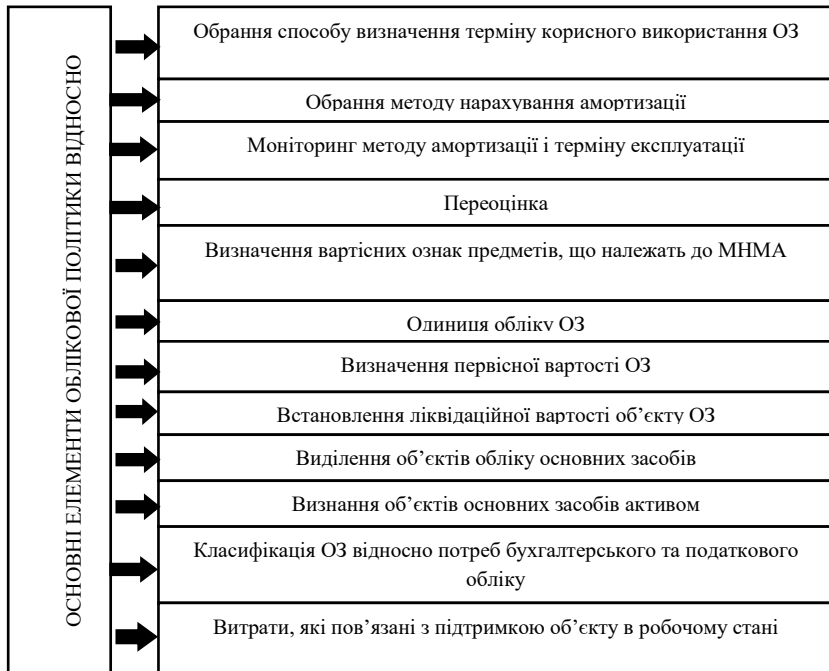

Рис. 1. Основні елементи облікової політики щодо основних засобів

Отже, можна зробити висновок, що формування облікової політики відносно основних засобів має першочергове значення при формуванні ефективної системи управління суб'єктом господарювання, при цьому, належне обрання елементів облікової політики дадуть змогу підвищити прозорість інформації та її достовірність, оптимізувати його виробничо-збутову діяльність.

Інформаційні джерела

1. Левченко О.П. Галузеві особливості облікової політики в організації обліку сільськогосподарських підприємств України. Збірник наукових праць ТДАУ імені Дмитра Моторного. 2019. №1(39). С. 216-221

2. Святенко І. М. Формування облікової політики підприємства відносно обліку основних засобів. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2014. № 1 (6). С. 143–147.

URL: <https://dspace.khadi.kharkov.ua/handle/123456789/6223>

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛІ

Коломієць Л.В., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **А.І. Кашперська**
Державний біотехнологічний університет

Реалії сьогодення вимагають від суб'єктів господарювання прийняття зважених і, часом, непередбачуваних управлінських рішень. Вплив воєнного стану на стан вітчизняного торговельного бізнесу є незліченним. Так, для того, щоб не втратити місце на торговельному ринку, деякі суб'єкти господарювання перейшли на незвичний для себе – віддалений формат праці та продовжують здійснювати господарську діяльність в онлайн-форматі. Причинами цього є небезпечне місцерозташування, неможливість продовження діяльності із-за завданих збитків, відсутність зв'язку та електроенергії тощо.

Крім того, велика кількість працівників змінила своє місце проживання у пошуках безпечніших умов, частина трудових ресурсів була мобілізована – все це вплинуло на виникнення дефіциту кадрів [2].

Ще за часів карантинних обмежень зазнала розвитку галузь e-commerce. Проте, з початком війни та проблем з логістикою багато інтернет-магазинів опинилися на межі закриття. Але, наразі показники